

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Quomodo obtinenda sit puritas cordis. Can. XIV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

enim quod pro sola puritate cordis aut charitate querendum est, contra charitatem assumi aut foueri debet. Inde error eorum arguendus est, qui siue codicem, siue rem aliam, quamlibet tanta sibi afferuant pertinacia, vt vel roganti illam non accommodare dignentur, sed pro habenda retinendaue irascantur, verbis contendunt, atq; puritatem cordis, pro qua obtinenda codicem aut rem aliam similem possident, amittunt. Neque enim aduertunt, quod longè maius dispendium animæ suæ inferunt, suam ac fratris charitatem lædendo, contra quam librum aliudve retinent, quam si illud contemnerent, accommodarentque vt charitatem ac puritatem cordis seruarent. Siue itaque ieiunium, siue vigilia, siue lectio, siue alia quæcunque exercitatio corporalis fuerit, puritati cordis semper posthabenda est: Hæc namque non propter illa, sed illa propter hanc frequentantur. Omnia igitur potius alia sustineas, quàm vt charitatis puritatisve patiaris dispendium. Et hoc intelligi debet circa ea, quæ proprio arbitratu aut sumi, aut poni possunt. Nam præcepta mea & obedientiæ opera non sunt pro quiete ac puritate cordis omittenda, videlicet ne turberis actione, aut inter homines cõuersando. Vbi enim maius aliud præceptum vtget, ibi parèdum est: nec inde læditur (tamen si specie tenus ita videatur) puritas, sed iuuatur. Postremo hanc puritatem non propter seipsam, aut vt vltimū finem quæ rere debes, ne philosophorum quosdam gentilium videaris imitari, qui diuinijs voluptatibusq; abdicabant propterea, vt ab omni cura liberi, & à cogitationum distractione quieti, philosopharentur. Tu verò mihi cor purum offeras, quia hoc desidero, videlicet vt sublato omni inter nos medio, & tu mihi, & ego tibi coniungar.

Res alioqui vilis quam perditæ diligatur inordinate.

Puritati cordis quæ omnia posthabenda sicut.

Puritas cordis quonam destinanda sit.

Quomodo obtinenda sit puritas cordis.

CANON XIV.

AD puritatem itaq; cordis obtinendam si aspiras, summopere tanquam primum ac præcipuum tibi necessarium est, peccata omnia detestari, eaq; & quicquid mihi displicere cognoueris, tibi ipsi interdicerè, statuendo voluntate firmissima, nunquam vlli consentire peccato vsq; ad mortem. A quo proposito licet deues, nunquam tamen excidas: hoc est, nunquam hanc voluntatem seponas, sed quotiescunque fuerit labefactata, renoues ac restanres. Ea propter peccandi occasiones, concupiscentiæ quotq; incitamenta quæque abscindas, fugiasq; & breuiter quicquid noueris infirmitati tuæ scandalum, hoc est, ruinæ occasionem præbuisse aut præbere posse, euites necesse est. Deinde vt ad radicem tuæ infirmitatis perungas, bellum est infatigabile indicendum cunctis vitiis, vt sunt elatio, superbia, iactantia, inanis gloria, ira, rancor, amaritudo, inuidia, displicentia, contentio, inclementia, cupiditas, libido, luxus, propria voluntas, sensuum oblectatio, superficialitas circa vsum creaturarum, concupiscentia sensualis, inquietus amor, & lectio inordinata, delectatio in creaturis quiescens, morum ac verborum leuitas, incontinentia sensuum, cordis euagatio, acedia, & reliqua id genus multa, quibuscunq; teipsam inuenis aliquid extra me querere, aut in aliqua re quiescere aut delectari: quibus omnibus oportet te manere abstractam, & desideriis eorum mori. Quod quàm diu non perfecisti, nullam debes ijs requiem aut pacem admittere. Optata precium est præterea vt abstrahas te à rebus alienis, & ab his quæ non ædificant.

Puritati cordis quænam officiant.

Bellum quibusnam vitiis indicendum.

Puritatem cordis quæcant.

Nnn cant,

cant, aut abs te non requiruntur: item à curis & sollicitudinibus, ab amore sensuali ac distractiuo circa homines & quascunq; creaturas, à nimia familiaritate aut conuersatione nimium sociali, ab animi occupatione circa quascunq; res inutiles superflua: & (vt in summa dicam) ab omnibus quæ nimium distrahunt, illaqueant, aut formis similitudinibusq; animum depingunt, potissimè in quibus neq; honor, neque mei cultus, neque meum beneplacitum, neque animarum salus inuaditur aut quæritur.

*Aequalitas
mentis qui
seruanda.*

Consultissimum est igitur eo semper niti, vt inter tristitia & læta, inter prospera & aduersa animum semper habeas pacatissimum, liberum, nulli creaturæ inhabilem, nullis desiderijs noxijs fatigatum, sed per omnia tranquillum, quo imaginationes rerumq; formas ac similitudines aut omnino non recipias, aut illic velle feris, ante eijcias, quàm sibi in memoria tua vendicent locum. Sitq; tibi mecum inuoluntaria conuersatio, casta ac simplex, sabbatumq; sanctum, quo super nulla creatura, sed in me solo requiescas.

Quæ adminiculantur ad cordis puritatem.

CANON XV.

AD cordis puritatem adminiculantur iuuantq; humiliatio castigatioq; carnis, quo corpus subdatur spiritui. Idè quantum corpus sustinere potest, delectabilia sensibus subtrahantur, habendi ac delectandi desideria mortificentur, & frequententur vigilie, afflictio corporis, ieiunia: diligatur à te tui contemptus, assumatur altissima paupertas, sola necessaria admittens, quo inter iuges vitiorum mortificationes & ex impossibilitate virium tuarum humiliata, oratione terro & gratia mea confortata, aliquando ad cordis puritatem peruenias, dum insurgentes motus continud reprimis, dum desiderijs prauis non solum assensum negas, verùm etiam reniteris, impugnas, persequeris, videlicet te humiliando, atque oppositas virtutes cogendo. Dum enim frustra tentant se vitia erigere, sapienter repulsa, non audiuntur, in seipsis deficiunt, & quæ ante nimium sua improbitate molestant, tandem aut omnino non surgunt, aut velut muscæ volantes paruo negotio abiguntur.

*Vitia quæ
nam facile
vincantur.*

*Discretio in
vfu creatu-
rarum quæ
seruanda.*

Seruanda est tamen nihilominus discretio circa vsum creaturarum, vt prudenter adueras naturæ tuæ necessitatem. Ita enim profligenda est voluptas, vt fons da sit etiam naturæ infirmitas, & iuuanda necessitas. Quam non debes ex alijs, quorum naturalibus consuetudinibus, gratijsq; ac donis valde dispar esse potes, sed in te ipsa metiri, pensando labores, infirmitates, tentationes, assuefactiones, aliaq; onera & grauamina tua: aut etiam ediuersò consolationes, subsidia, remissionesq; circa officium, statum & personam tuam occurrentia, vt superflua quæque ac solum oblectantia tibi subtrahas, necessaria verò etiam ingeras. Sunt enim qui nihil faciunt ad conseruationem sanitatis, nec iuuant, sed magis lædunt naturam, expetuntur tamen delectationis causa: hæc sibi interdicerè perutile ac religiosum est. Porro quæ sunt necessaria, quorum vsum sine dilectione esse non potest, vt est serè omnibus cibis, potusq; ac somnus, ita vtaris illis, vt delectationem ipsam non quæras intendas, sed tui sustentationem, quæ est in tali vfu. Inde fiet vt omnibus vtilibus ac necessarijs, dum non hæres nec quiescis in ipsa delectatione (quæ subleuare non potest, propterea quod comitatur necessitatem) sed contendis etiam interie-

*Nature quæ
nam inter-
dicenda sint
quæque nō*